

COP21

Wow, bijna twee weken in Parijs en bijna dagelijks bij de COP21. Het is onmogelijk om de gesprekken samen te vatten met alle mensen die ik heb ontmoet op de kleine luchthaven Le Bourget, ten noorden van Parijs, waar een groot aantal reusachtige tenten 151 wereldleiders onderdak bood op één podium en waar meer dan 50.000 mensen bijeen kwamen om de toekomst van onze planeet te bespreken.

Ik was lid van de Indonesische delegatie en persoonlijk betrokken bij een aantal van de besprekingen en deed een korte en een lange presentatie, beiden in het Indonesische paviljoen, in de zogenaamde Blauwe Zone. Het was verbazingwekkend om regelmatig zoveel bekende gezichten te zien bv Arnold Schwarzenegger en Robert Redford en nog beter om zo veel van hen hartstochtelijk te horen spreken in ons Indonesische paviljoen zoals bijvoorbeeld Al Gore en Jeffrey Sachs!

De conferentie was zeer goed bewaakt in het licht van de recente terreur aanslagen in Parijs. De eerste dag, de dag van de openingsceremonie, moest onze auto meer dan 20 controleposten passeren in verschillende straten op weg naar Le Bourget. Pantserwagens blokkeerden straten, overal politie te paard, de politie en het leger overal uitgerust met geweren en iedereen werd gecontroleerd, boven ons de hele tijd helikopters! Maar eenmaal binnen in de eerste tent, voorbij de beveiliging van de luchthaven, en na het krijgen van onze badges, was het een genot om de zeer goed georganiseerde opzet te zien.

Er waren een groot aantal paviljoens en stands, goed werkende Internet, goede en gezonde voeding, infostands en alles liep op rolletjes, behalve dat vandaag, op vrijdag 11 december 2015 ons werd verteld dat de conferentie een dag wordt verlengd. Van dag tot dag hoorden we het aantal vierkante haken in de tekst afnemen (delen van de tekst waar nog geen akkoord over was). Vanavond vlieg ik naar Nederland, zodat ik daar over de definitieve tekst zal horen als de afgevaardigden hopelijk hun einddocument zullen opleveren.

De hoogtepunten van de conferentie waren met name voor mij de inleiding door de voorzitter van de conferentie, de Franse minister van Buitenlandse Zaken Laurent Fabius, die zonder schriftelijke aantekeningen sprak en in woorden die mij in mijn hart raakten. De prachtig open stand van de Verenigde Staten, had een enorme aarde hangen tegen een ruimte-achtige donkere achtergrond waarop allerlei gegevens werden geprojecteerd. Zij toonden hoeveel we al wisten, van de bekende CO₂-uitstoot en het ozon gat naar smeltend ijs, zwevende deeltjes als stof, zout, zwavel, etc. wervelend boven onze kleine aarde onze Indonesische uitstoot alsook het Sahara stof verspreidend alle over de hele aarde en in de tijd. Enorm indrukwekkend! Wat een hulpmiddel om te laten zien dat we werkelijk allemaal samen leven op dit kleine stipje in de ruimte genaamd de aarde!

Ik ga niet te veel meer over de conferentie schrijven maar presenteer u een aantal foto's die ik tijdens de conferentie heb genomen. Onnodig te zeggen dat

het ook voor mij een historische gebeurtenis was. Er hing een bijzondere sfeer op de conferentie van uitzinnige mensen, massa's die demonstreerden terwijl ze schreeuwden en zongen, weer andere personen die met dezelfde vurigheid aan restaurant tafels discussieerden over specifieke kwesties. Ik was blij dat de presentatie door Hashim Djojohadikusumo en mijzelf goed werd bijgewoond met speciaal ministers en oud-leiders van het land en dat deze goed werd ontvangen. Veel partijen kwamen met vragen en verzoeken om samen te werken opvolgend op onze lezing getiteld "De natuur weet het het best". Merci COP21, merci Parijs!

Een selfie met mijn studie vriend uit 1975, Erik Smaling, voormalig Nederlands senator en nu lid van het parlement, die ik in 20 jaar niet had gezien. En hij werkt nog steeds voor energie, water en milieu!

Aan de rechterkant met de voormalige president Susilo Bambang Yudhoyono en zakenman Hashim Djojohadikusumo, over suiker palmen en zijn steun voor het openen van de Masarang palmsuiker fabriek in Tomohon.

Aan de linkerkant Prof. Jeffrey Sachs en de moderator, mijn oude vriend Dr. Yatna Supriatna van Universitas Indonesia, nog steeds met mij betrokken bij Borneose Orangutan Survival Foundation, in het Indonesië paviljoen bantwoorden vragen van het publiek. We rieden hem aan meer belang te hechten aan energie op basis van biomassa.

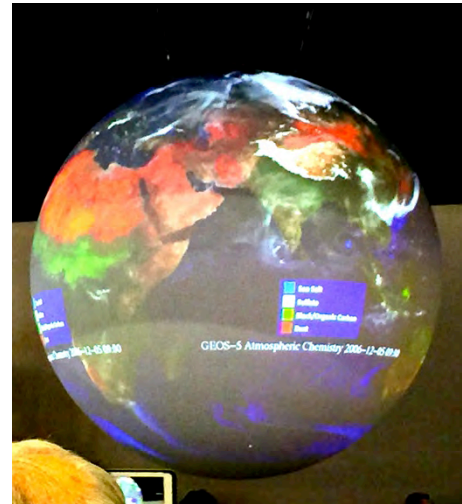
De eerbare Al Gore stelde niet teleur. Herhaaldelijk kreeg hij applaus voor zijn beknopte en inspirerende opmerkingen en antwoorden op de vele vragen. En wat een geduld en warmte had hij voor de vele mensen die graag met hem op de foto wilden terwijl hij probeerde om uit het Indonesië paviljoen te vertrekken!!

Links: Oud-premier Abdullah Ahmad Badawi, na het bijwonen van onze presentatie, samen met andere Maleisische bezoekers. Hij toonde zeer grote belangstelling om onze methoden in Maleisië toe te passen.

Onder: De ontzagwekkende wereldbol in het Amerikaanse paviljoen. Mooie en hele enge presentaties van de processen van de aarde in ruimte en tijd. Het is een kleine wereld!d!

Links met één van de boog van Noach sculpturen waarmee de zaal in Parijs was ingericht. Hoop dat de orang-oetans dra minder reden hebben om blauw te zien.....

Onder links de heer "Smiths" ;-)) aan het presenteren.

Rechtsonder de heer Hashim Djojhadikusumo spreekt tijdens onze presentatie over "de natuur weet het het beste". Op het podium van links naar rechts: Mijzelf, de voormalige Indonesische Minister van Milieu Mr. Sarwono, NICFI directeur Per Pharo directeur van Het Internationaal Klimaat en Bos Initiatief in Noorwegen, Joule Tom Jensen, de moderator, voormalig minister van Milieubeheer mevrouw Erna Witular en mijn vriend en partner, eigenaar van de Indonesische Arsari Group, de heer Hashim Djojhadikusumo.o.

